

AD I. COR. CAP. IX.

Aet. XVI. 14. Cap. XIII. 2. 18. Rom. XVI. 1. 2. 3. 6. 12. 13. 15. 1. Cor. XVI. 19. 2. Tim. IV. 19. Ad hæc ea intelligitur mulier, ad qvam designandam non sufficiebat vox αδελφη; sed etiam γυναικος mentio reqvirebatur, qvæ passim pro uxore ab Apostolo sumitur. i. Cor. VII. sæpisimè, & aliàs freqventer. Ad sexum significantum sola vox αδελφη sufficit, uti alias omissa est vox γυναικος Rom. XVI. 12. 1. Tim. V. 2. Tit. II. 3. Phil II. 1. Deniqve de tali muliere, in qvam ιχθυσια maritatem habuere Apostoli, ut vi ejusdem ipsas secum ubique circumducere potuerint, illæqve eosdem seqvi debuerint. Et verbum τελιγραφη autoritatem ejusdem, qui circumducit, in personam qvæ circumducitur, infert. Qvis verò apostolis potestatē dedit, alienas mulieres circumducendi? Quemadmodum Petrum, & alios Apostolos comites habuisse suorum itinerum autor Clemens est. Neqve verò concedendum est Pontificis, qvod cessarit inter ipsos & uxores conjugale officium in Apostolatu, qvod veteres statuisse secundum Vasquezium in Thom. disp. 89. de sacram. matrim. petitio principii est; nuspianum habet Clemens, id solum innuens, qvod in peregrinatione Apostolorum magis administraverint regno cœlorum qvam privatis & domesticis officiis. Sed qvomodo scopo apostoli convenit glossa illa Cornelii. Possem matronam, qvæ me aleret, circumducere, cum propositum ipsi sit, afferere potestatē circumducendæ uxoris, non qvæ ipsum aleret; sed qvæ sumptibus Ecclesiæ aleretur cum illo. Idecirco post Clementem Alexandr. & Tertull. exhort. ad castitatem c. 8. Euseb. 1. 3. A. Eccl. 1. 3. c. 3. Ambrosium in 2. Cor. XI. non tantum Valla, & Vatablus, sed etiam ipse Pontifex Romanus Leo. IX, contrà Epistolam Nicetæ, & ex eo Jus Canonicum c. omnino distinct. XXXI. locum hunc de uxoribus Apostolorum accepere Prædictus QvinquEcles. Episcopus in demonstr. pro conjug. Cleric. p. 58 hæc prò nostra hujus loci explicatione urget: Quid aliud per sororem mulierem intelligi potest, an alia qvævis feminæ? Cur ergò addidit vocem mulierem? Nugatio enim esset, & ad excludendum virum satis erat sororem nominasse. Græcus contextus habet αδελφην γυναικα. Primum illud idem valere satis apparet, qvam si dixisset τωισην, id est, fidelem seu Christianam. Ita enim fratres & sorores Apostoli, & tota